

[Poul Møller.]

folketinget må søge at løse, og vi værdsætter også i høj grad, at man vil søge at gøre det på fællesnordisk basis, men vi kan ikke på stående fod acceptere det foreslåede i alle dets detaljer, ja, end ikke i dets principper, uden en nærmere forhandling, hvor vi kan drøfte sagen såvel i dens helhed som i enkeltheder. Vi vil således gerne have en oversigt over lovforslagets administrative virkninger. Man indfører jo her helt nye begreber. Det er ganske pudsigt at lægge mærke til, at lovforslagets § 2 i virkeligheden er en ny ordbog i skattelovgivning. Vi får en helt ny terminologi, som man ofrer en lang paragraf på at forklare, for at vi skal vide, hvad det er, lovforslaget drejer sig om. Vi vil mene, at når der skal skabes en sådan sømandsbeskatning, må det være formålet at ændre, hvor det er tiltrængt, men ikke at ændre de almindelige beskatningsmæssige principper, som gælder her i landet. Jeg tænker f. eks. på hele fradragsordningen. Hidtil har det været sådan, at man reelt gør fradrage op på basis af de faktisk afholdte udgifter til det ene eller det andet formål både for landkrabber og søfarende. Men nu skaber man over en bank efter en rå tommeltotsregel to fradrag: dels et, der gælder for samtlige søfolk på 120 kr. om måneden, inkluderende alle de normale fradrag, vi andre har ved opgørelsen af vor skattepligtige indkomst, dels det såkaldte udenrigsfartsfradrag på 130 kr. om måneden. Om disse fradrag dækker, hvad der med rimelighed må anses for at være fradragsberettiget efter vore almindelige skattemæssige principper, er et spørgsmål, som det er nødvendigt at undersøge i udvalget.

Det konservative folkeparti mener endvidere, at det, hvis vi skal gennemføre en sådan lovgivning, er et stort spørgsmål, om den foreslåede lønskat skal være definitiv, som man kalder det. Det har hidtil været sådan, at vi ikke har anerkendt, at den skulle være definitiv, når vi har drøftet problemet om lønskat, og de lande, der har indført lønskat, har ikke gennemført en definitiv lønskatteordning undtagen for søfolkenes vedkommende. Men er det rigtigt på forhånd at binde sig, således at vi skal have en anden ordning end den, der gennemføres her, hvis vi senere skal have en generel lønskat her i landet? Vil det ikke

være rigtigt at synkronisere denne sømandsbeskatning og bringe den i overensstemmelse med de principper, som i hvert fald må lægges til grund, hvis vi skal have en kildeskat her i landet, nemlig at man ved årets udgang får en endelig opgørelse over den skattepligtige indkomst, får en egentlig selvangivelse? Forlader man den definitive kildeskat, vil man samtidig kunne bevare de almindelige beskatningsmæssige principper, og så vil man også kunne bevare skattefradragsretten, som der har stået så stor strid om her i tinget. Yderligere undgår vi den mistanke, som det ærede medlem hr. Anders Andersen var inde på, at man i det beregnede skattefradrag i sømandsbeskatningen har taget hensyn til skattefradragsretten. Fradraget minder i høj grad om det beregnede statsskattefradrag, som den højtærede finansminister for et par år siden stillede forslag om her i tinget, og som blev afvist i udvalgsforhandlingerne. Skattefradraget er i virkeligheden ikke noget, man ensidigt kan beregne. Det afhænger bl. a. af, om folk rent faktisk har betalt deres skat. Her får man altså sit skattefradrag på forhånd uden hensyn til, om man betaler sin skat. For det konservative folkeparti er det vigtigt, at det, der her bygges op, ikke foregriber en løsning af lønskatteproblemet med underkendelse af fradragsretten for andre borgere. Jeg vil også tro, at man kunne opnå fordele ved at lade være med at operere med den definitive beskatning også for søfolk, som derved fik de fulde fradrag, de har krav på. Man kunne så indarbejde Amerikatillæg o. lign. i hele denne skattelovgivning, hvor man må se stort på tingene, fordi man må fastlægge visse gennemsnitsfradrag.

Vi står jo også over for, at vi ved lovforslaget slet ikke uden videre kan sige, at vi gør op med den skattepligtige indtægt gennem denne sømandsskat. I en lang række tilfælde, som vi ikke har statistik over, men det er vel omkring halvdelen, foreligger der indtægter i land for den pågældende skattepligtige person, f. eks. hustruindkomster, som for søfolkenes vedkommende er noget særdeles almindeligt, og overalt, hvor der foreligger sådanne landkrabbeindtægter, om jeg så må sige, skal der alligevel ske en fuld opgørelse af den skattepligtige indkomst ved kalenderårets udløb på den almindelige